

[Boeck-Hansen.]

enig. Vi håber, at udvalgsarbejdet, som vi gerne vil deltage i, kan føre til enighed om dette spørgsmål.

Svend Jørgensen: Det radikale venstre har ikke noget imod en mindedag for Danmarks befrielse, men vi føler os ikke tiltalt af den måde, hvorpå man foreslår den gennemført. Vi mener, at det vil gøre dagen upopulær, og at det vil kaste et skær over den, som dagen ikke fortjener. Det er også muligt, at en foranstaltning som den i lovforslaget foreslåede ville kunne få konsekvenser; hvis der skal ydes fuld løn på mindedagen, ville det ligge meget nær at antage, at kravet om fuld løn på grundlovsdagen, eventuelt på 1. majdagen, ville opstå, og det ville da være vanskeligt at afvise sådanne krav.

Under udvalgsbehandlingen i fjor fremkom et kompromisforslag om i stedet for fuld løn at give halv løn. Det fandt jeg som mit partis repræsentant i udvalget mindre tiltalende, og jeg tror heller ikke, det ville være en løsning at stile efter i det kommende udvalg.

Under forhandlingen i fjor fremsatte jeg den tanke, at man ganske enkelt skulle løse spørgsmålet ved at ophæve store bededag, erstatte den med mindedagen for Danmarks befrielse og naturligvis henlægge den til 5. maj i stedet for, som det har været skik med store bededag hidtil, at henlægge den til fjerde fredag efter påske. Denne tanke understreges meget stærkt af det tilfælde, at store bededag i 1950 falder på 5. maj. Jeg ser nemlig ikke nogen ulykke i, at dagen bliver en af folkekirkens helligdage; efter min opfattelse får dagen derved ligesom mere indhold og også et dybere perspektiv. Dertil kommer så det rent praktiske, at når en helligdag forsvinder, og en anden indføres i stedet, er der ingen, der lider løntab på denne måde.

Man har i lang tid, også før disse lovforslag blev fremsat, talt om at ophæve eller i hvert fald flytte store bededag. De historiske begivenheder, der knytter sig til denne, var vel nok i erindring for 100 år siden, men det store flertal af Danmarks befolkning knytter ikke noget som helst historisk minde til store bededag nu. Derfor vil der formentlig ikke opstå noget savn, hvis denne dag ophæves. Der er derimod i tidens løb blevet knyttet mange og mange smukke traditioner til store bededag, ikke mindst fordi den falder i den smukkeste forårstid. En del af disse traditioner er især knyttet til store

bededagsaften, og adskillige mennesker vil beklage det, om disse traditioner forsvinder. Derfor er det, jeg gerne vil understrege, at der ikke er noget som helst i vejen for, at disse traditioner henlægges til 5. maj og til 4. maj-aftenen. Der har allerede dannet sig visse traditioner omkring 4. maj-aftenen, som vi kun kan være interesseret i bliver fortsat i fremtiden. Det er min opfattelse, at det vil vække tilfredshed hos langt den største del af befolkningen, om spørgsmålet blev løst på den enkle måde, jeg her har antydnet.

Jeg vil gerne sluttelig sige, at jeg synes, det nu ville være rigtigst at træffe en afgørelse; det vil også være det værdigste for det høje ting. Jo længere det trækker ud med afgørelsen, des sværere bliver det åbenbart at komme til enighed.

Alfred Jensen: Også jeg synes, det er beskæmmende, at vi for tredje gang skal behandle et forslag om en mindedag for vor befrielse den 5. maj 1945. Jeg føler det så meget mere beskæmmende, som jeg år efter år har konstateret, at der er overvejende tilslutning til tanken i det høje ting. Når det er tilfældet, skulle det være muligt, selvom der er visse bestemmelser i forslaget, der kan støde an hist og her, at nå frem til en løsning. Jeg ser meget vel, at der kan være problemer med hensyn til formen for mindedagen, jeg forstår også udmærket de indvendinger, der rejses i forbindelse med spørgsmålet om dækning af de løntab, arbejderne vil lide, hvis man gennemfører forslaget. Men også her er der en vej, hvis der er vilje, og man må forstå, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen har slået fast, at der er mange, der har dybe følelser i forbindelse med denne dag, og at det er et problem, som man ikke uden videre kan lade ligge; det må tages op til løsning.

Når det ærede medlem hr. Frode Jakobsen har den indstilling til problemet, han har, og som jeg er fuldkommen klar over er rigtig, forstår jeg iøvrigt ikke, at der ikke er gjort mere for at få problemet løst før. Det kunne for eksempel være taget op i forbindelse med det storpolitiske forlig, der blev lavet forleden dag. Her handlede man jo, hvorfor prøvede man så ikke at få også dette spørgsmål ordnet? Men det skyldes måske, at dette problem ikke just er en hjertesag for statsministeren.

Jeg vil håbe, at vi får mere held med vore bestræbelser i denne samling, og at vi når frem til et tilfredsstillende resultat ikke mindst for arbejderne.